

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204782
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:1219204782.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: K. Y. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom R.. Š. XXXX/X, XXX XX A., zastúpený JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Horná 35, Banská Bystrica, IČO: 37 890 247, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, v spore o zaplatenie 12.852 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Podaním doručeným na Okresný súd Bratislava II dňa 06. 09. 2019, postúpený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 07. 01. 2020, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 12.852 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16. 04. 2019 do zaplatenia a náhradiť trovy konania ako nárok na doplatenie základného príspevku, príspevku za výkon funkcie, príspevku za kategóriu a za účasť na misii za obdobie od 24. 03. 2016 do vydania Personálneho rozkazu č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je bývalý príslušník ozbrojených síl a žalovaný bol zamestnávateľom žalobcu. Žalobca bol Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu č. 1 922 zo dňa 04. 03. 2015 odvolaný dňom 16. 03. 2015 z funkcie vedúci starší dôstojník a dňom 17. 03. 2015 bol vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre, kde bol ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník. Riaditeľ Personálneho úradu Ozbrojených síl SR Liptovský Mikuláš vydal dňa 14. 09. 2015 Personálny rozkaz č. 8 687 a žalobcu a podľa § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. odvolal dňa 16. 09. 2015 z funkcie vedúci starší dôstojník, podľa § 66 ods. 9 zákona s použitím § 66 ods. 7 písm. e) zákona ukončil dňa 16. 09. 2015 vyslanie na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky do miesta výkonu štátnej služby Zvolen, podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona ustanovil dňa 17. 09. 2015 do funkcie vedúci starší dôstojník. Žalobca tento Personálny rozkaz č. 8 687 napadol žalobou na Krajskom súde v Žiline. Krajský súd v Žiline vo veci sp. zn. 21S/158/2015 rozsudkom zo dňa 16. 03. 2016 napadnutý personálny rozkaz zrušil a vec vrátil Personálnemu úradu Ozbrojených síl SR na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalobcovi bol následne doručený Personálny rozkaz č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016, ktorým mu Personálny úrad Ozbrojených síl SR ukončil vyslanie na plnenie úloh mimo územia SR ku dňu 23. 03. 2016 v zmysle § 80 ods. 1 písm. b) zákona 285/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov. Tento personálny rozkaz bol vydaný v personálnom konaní, ktoré započalo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 281/2015 Z. z., teda za účinnosti zákona č. 346/2005 Z. z. Personálne rozkazy č. 8 096 a 6 449 zo dňa 17. 10. 2016 boli vydané príslušným Personálnym úradom OS SR s retroaktívnym účinkom a v rozpore s platným právnym predpisom. V súlade s platnou právnou úpravou má riaditeľ Personálneho úradu OS SR ukončiť vyslanie žalobcu ku dňu vydania personálneho rozkazu, pričom bol

povinný použiť platný právny predpis, a to zákon č. 346/2005 Z. z. Touto žalobou si žalobca uplatňuje nárok na doplatenie základného príspevku, príspevku za výkon funkcie, príspevku za kategóriu, za účasť na misii aj za obdobie od 24. 03. 2016 do vydania Personálneho rozkazu č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016. Mesačný hrubý príjem žalobcu predstavuje 1.890 eur, za uvedené obdobie má žalobca nárok na sumu 12.852 eur. Pri výpočte vychádzajú z toho, že žalobcovi bola vyplatená za obdobie od neplatného skončenia misie, t. j. od 17. 09. 2015 do 23. 03. 2016 sumu 11.743,27 eur. Ďalšie špecifikované obdobie je obdobie, kedy žalobcovi náleží doplatok na príspevkoch aj za obdobie, kedy mu mal reálne skončiť výkon misie a rovnako aj právne v prípade, že by bol riaditeľ Personálneho úradu OS SR konal v súlade so zákonom. Uvedené nároky si uplatňujú v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V prerokovanej veci nebolo možné proti Personálnemu rozkazu č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016 podať riadny opravný prostriedok, teda nebolo možné sa proti nemu odvolať a preto tento personálny rozkaz nebolo možné ani preskúmať súdom. Práve v tejto skutočnosti žalobca vidí prípad hodný osobitného zreteľa podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca podal podnet aj na Generálnu prokuratúru SR, ktorým sa domáhal vydania protestu prokurátora, ale z dôvodu jeho prepustenia do zálohy prokurátor takéto opatrenie nevyužil. Žalobca k podanej žalobe priložil žiadosť adresovanú Ministerstvu obrany SR Bratislava o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

2. Na výzvu súdu podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenej súdu dňa 20. 04. 2020 (č. I. 83 spisu) žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že Personálnym rozkazom č. 1 922 zo dňa 04. 03. 2015 bol žalobca odvolaný z funkcie vedúci starší dôstojník a dňom 17. 03. 2015 bol vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre a týmto dňom bol ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník. Vydaníu tohto personálneho rozkazu predchádzal personálny pohovor so žalobcom. Zo Záznamu o vykonanom personálnom pohovore zo dňa 11. 02. 2015 vyplýva, že žalobca zobral na vedomie a súhlasil so skutočnosťou, že dĺžka doby jeho vyslania vo vojenskej operácii na Cypre bude jeden rok. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 8 687 zo dňa 14. 09. 2015 bol dňom 16. 09. 2015 žalobca odvolaný z funkcie vedúci starší dôstojník, týmto dňom bolo ukončené jeho vyslanie na plnenie úloh vo vojenskej operácii na Cypre. Nasledujúcim dňom, t. j. 17. 09. 2015 bolo zmenené miesto výkonu štátnej služby do miesta výkonu štátnej služby Zvolen a žalobca bol ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník. Zrušením Personálneho rozkazu č. 8 687 rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/158/2015-42 zo dňa 16. 03. 2016 začal opäťovne platiť stav založený PR č. 1 922 zo dňa 04. 03. 2015. Následne Personálnym rozkazom č. 10 406 zo dňa 29. 10. 2015 bol žalobca odvolaný z funkcie vedúci starší dôstojník, dňom 15. 11. 2015 bolo zmenené miesto výkonu štátnej služby do miesta výkonu štátnej služby Rožňava a týmto dňom bol ustanovený do funkcie analytik. Tento PR bol vydaný pred vydaním rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/158/2015, teda za situácie, kedy sa prezúmavala správnosť PR č. 8 687. Aj PR č. 10 406 bol napokon predmetom súdneho prieskumu, keď Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20S/223/2015-39 zo dňa 13. 09. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. 10. 2016, tento personálny rozkaz zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zrušením PR č. 8 687 prestal existovať priamy podklad pre ďalšie rozhodovanie o statuse žalobcu a teda aj podklad pre vydanie PR č. 10 406. Rozhodnutím o zastavení konania č. PÚ-157-111/2016 zo dňa 31. 08. 2016 bolo zastavené konanie začaté na podnet správneho orgánu so žalobcom vo veci jeho odvolania z funkcie vedúci starší dôstojník, ukončenia jeho vyslania, zmeny miesta výkonu štátnej služby a ustanovenie do funkcie vedúci starší dôstojník. Aj z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobca bol vyslaný na plnenie úloh vo vojenskej operácii na Cypre najdlhšie do termínu pravidelnej rotácie personálu vo vojenskej operácii. Aj toto rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/61/2016 zo dňa 10. 05. 2017 zrušené a vec bola žalovanému vrátená na ďalšie konanie. Personálnym rozkazom č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016 bolo žalobcovi ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia SR. Personálnym rozkazom č. 6 449 zo dňa 17. 10. 2016 bol žalobca ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník s miestom výkonu štátnej služby Rožňava. Vzhľadom na skutočnosť, že PR č. 8 096 aj PR č. 6 449 boli vydané počas prebiehajúceho súdneho prieskumu rozhodnutia zavŕšeného vydaním rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/61/2016 z 10. 05. 2017, konajúci súd sa k existencii PR č. 8 096 ako aj PR č. 6 449 vyjadril prostredníctvom odôvodnenia tohto rozhodnutia, kde konštatoval, že vzhľadom na uvedené dva personálne rozkazy je konanie v danom prípade ukončené a nie je potrebné vo veci ďalej pokračovať. Personálnym rozkazom č. 37 z 11. 01. 2017 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe. Aj tento PR bol predmetom súdneho prieskumu. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 30S/77/2017 zo dňa 19. 06. 2018 žalobu žalobcu zamietol.

Krajský súd v Žiline konštatoval, že personálne opatrenia týkajúce sa ukončenia vyslania žalobcu na Cypre boli vydaním týchto personálnych rozkazov právoplatne skončené. Podanou žalobou sa žalobca domáha náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vydaným podľa jeho tvrdení orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Z obsahu žaloby nepochybne vyplýva, že k súčasnému naplneniu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v predmetnej právnej veci nedošlo. Žalobca vzal na vedomie, že dĺžka doby jeho vyslania vojenskej operácie OSN na Cypre bude jeden rok. Za obdobie od 17. 09. 2015, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni ukončenia vyslania žalobcu na plnenie úloh mimo územia SR, teda od reálnej repatriácie žalobcu na územie SR do 23. 03. 2016, t. j. deň formálneho ukončenia vyslania žalobcu na plnenie úloh mimo územia SR, teda do dňa pravidelnej rotácie jednotky vyslanej na plnenie úloh mimo územia SR boli žalobcovi vyplatené všetky mu patriace náležitosti a to vo výplate za mesiac október 2016 nasledovne: základný príspevok vo výške 6.208,61 eur, príspevok na výkon funkcie vo výške 3.973,51 eur a príspevok za kategóriu vo výške 1.552,15 eur. Podľa názoru žalovaného ďalšie nároky žalobcovi neprináležia. V žiadnom konaní nebol PR č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016 označený za protiprávne rozhodnutie, ani nebol zmenený, či zrušený. Hoci z poučenia predmetného PR č. 8 096 vyplýva, že je konečné, nemôže sa voči nemu odvolať a nie je preskúmateľný súdom, majú za to, že existujú prostriedky právnej ochrany, na základe ktorých bolo možné dané rozhodnutie spochybníť. Majú za to, že protiprávnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhradu škody už príslušnou autoritou konštatovaná. Nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. žalobcom tvrdenú protiprávnosť rozhodnutia, ktorým mu bola údajne spôsobená škoda. Argumentáciu žalobcu týkajúcu sa údajného nesprávneho použitia právneho predpisu predmetnej právnej veci, zákona č. 281/2015 Z. z., hodnotia za právne irelevantnú. Tento zákon nadobudol účinnosť 01. 01. 2016, a teda či by bol PR vyhotovený 23. 03. 2016 alebo 17. 10. 2016 (ako vyhotovený aj bol), stále by sa pri jeho vyhotovení aplikoval zákon č. 281/2015 Z. z. bez použitia § 228 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. Majú za to, že primárne absentuje podmienka výkonu verejnej moci vo vzťahu k vydaniu PR orgánom vykonávajúcim verejnú moc. PR bol personálnym opatrením zamestnávateľa žalobcu súvisiacim so služobným pomerom žalobcu, nie výsledkom výkonu verejnej moci realizovanej orgánom vykonávajúcim verejnú moc. V tejto súvislosti poukazovali aj na viaceré súdne rozhodnutia. Uviedli, že majú za to, že v predmetnej právnej veci služobný vzťah žalobcu so žalovaným bol založený zákonom č. 281/2015 Z. z. v subsidiárnej pôsobnosti tak Správneho poriadku, ako aj Zákonníka práce, vo svojej podstate zamestnanecký s určitými modifikáciami a ktorý síce môže vykazovať určité rysy výkonu verejnej moci realizovanej orgánom verejnej moci, avšak žalovaný v ňom vystupoval ako zamestnávateľ žalobcu, nie ako orgán vykonávajúci verejnú moc. O výkon verejnej moci nejde, ak určitý subjekt (síce vykazujúci inak znaky orgánu verejnej moci) v konkrétnom prípade neplní svoje úlohy ako orgán verejnej moci, ale ako zamestnávateľ. Požiadavku žalobcu na náhradu škody, ktoré si podanou žalobou uplatňuje, je z dôvodu nezákonného rozhodnutia preto nutné vyhodnotiť ako nedôvodnú, pretože predmetom právnej úpravy zákona č. 514/2003 Z. z. nie je zodpovednosť za škodu vzniknutú z pracovnoprávných vzťahov, resp. služobných pomerov. V opačnom prípade by tak dochádzalo k neodôvodnenému zvýhodneniu tých skupín zamestnancov, ktorí vykonávajú svoje povolanie podľa osobitných predpisov vo vzťahu k orgánu verejnej moci, oproti skupinám ostatných zamestnancov, pri ktorých sa na rozhodnutia ich zamestnávateľov, ktorí nie sú orgánom verejnej moci, zákon č. 514/2003 Z. z. nevzťahuje.

3. Na výzvu súdu podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 01. 06. 2020 žalobca v duplike (č. I. 192 spisu) uviedol, že trvajú na podanej žalobe. Uviedol, že v PR, ktorým bol žalobca vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR, nebol vymedzený časový úsek doby jeho vyslania. Aj v prípade, ak by bola doba vyslania v PR vyznačená, je možné túto dobu predĺžiť na žiadosť profesionálneho vojaka alebo z iných dôvodov. Predlžovanie pôsobenia profesionálnych vojakov na misii je v podmienkach Ozbrojených síl SR bežnou praxou a reálne prípady hovoria aj o zotrvaní profesionálnych vojakov na misii niekoľko rokov. V tejto súvislosti poukázali aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 31S/61/2016, podľa ktorého nie je zrejmé, na aké obdobie bol žalobca vlastne vyslaný na plnenie úloh mimo SR. PR, ktorým bol žalobca vyslaný na misiu, nedefinoval dĺžku jeho zotrvania v misii a túto nie je možné presne definovať vzhľadom na možné hypotetické scenáre. Naopak žalovaný bol povinný bez prietahu rešpektovať rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 21S/158/2015 a vydať rozhodnutia v aktuálnom čase smerom dopredu v zmysle platnej legislatívy. V prípade, keby riaditeľ Personálneho úradu konal bezodkladne v zmysle zákona, bez niekoľkomesačnej nečinnosti, nedošlo by ani k polemike o dĺžke trvania vyslania žalobcu v misii na Cypre. Personálny rozkaz č. 10 406, ktorým premiestnil žalobcu do posádky Rožňava je neplatný z dôvodu, že vychádzal z nezákonného Personálneho rozkazu č. 8 687 a žiadna zákonnosť nemôže byť založená na nezákonnom rozhodnutí.

Žalovaný svojou nečinnosťou navodil stav, kedy v jednom momente platilo niekoľko protichodných rozhodnutí a do tohto ešte chaotického stavu vydáva riaditeľ Personálneho úradu OS SR dňa 31. 08. 2016 rozhodnutia o zastavení konania, ktoré bolo dňa 10. 05. 2017 rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/61/2017 zrušené, že nemalo vôbec existovať, vychádza z nesprávneho právneho názoru a nebola stanovená dĺžka vyslania žalobcu na plnenie úloh na misii. Vzhľadom na vydanie PR č. 8 096 a 6 449 žalobca v období od 24. 03. 2016 do 30. 10. 2016 „právne neexistoval a ani nebol de jure príslušníkom ozbrojených síl“, bol jeho právny vzťah v danom období k OS SR zmätočný a nedefinovaný zákonom, čím je odvolávanie sa na personálne opatrenie z 20. 07. 2016 právne irelevantné popierajúce zásady logického myslenia. Rozhodnutie o zastavení konania zo septembra 2016 nemalo vôbec existovať. Personálne rozkazy boli vydané s prietiahmi v rozpore so zásadami logického myslenia, bez časovej continuity, porušujúce zákaz retroaktivity, zásadu predvídateľnosti postupu, s aplikáciou nesprávnej právnej normy. Zákon č. 281/2015 Z. z., ani zákon č. 341/2005 Z. z. nepozná deklaratívne rozhodnutia, čo musí riaditeľ Personálneho úradu OS SR vzhľadom na jeho služobné postavenie ovládať. Všetky rozhodnutia v personálnych veciach sú vydávané v aktuálnom čase a môžu zakladať len práva a povinnosti od právoplatnosti rozhodnutia dopredu. Je neprijateľné a ústavne nekonformné, aby výrok, ktorý má byť nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia záväzný a v záujme právnej istoty nemenný pre všetkých, t. j. ako pre účastníka, tak i pre správny orgán, ktorý ho vydal, ako aj pre tretie osoby, bol v rozpore so zákonnými účinkami z neho vyplývajúcimi z dôvodu rozporu úmyslu rozhodujúceho správneho orgánu v následkoch vydávaného rozhodnutia v nadväznosti na obsah výroku. Aj keď v prípade personálnych rozkazov boli preskúmané vyňaté z právomoci súdov, Krajský súd v Žiline sa ich zákonnosťou zaoberal, ako je zrejmé z predchádzajúcej chronológie súdnych rozhodnutí. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 31S/61/2017 konštatuje, že rozhodnutie riaditeľa Personálneho úradu OS SR vychádza z nesprávneho právneho názoru a dĺžka vyslania v misii u žalobcu nebola stanovená. Na postup riaditeľa Personálneho úradu OS SR pri vydávaní PR č. 8 066 a 6 449 bolo podaných niekoľko sťažností, ktorým sa Ministerstvo obrany SR buď odmietlo zaoberať alebo zmätočne odôvodňovalo konanie riaditeľa s tvrdeniami, ktoré sú v rozpore s písomnými dôkazmi, znením zákona, ako aj s právoplatnými rozsudkami Krajského súdu v Žiline. Rozhodovanie vo veciach personálnych vykonáva osobitný orgán s právomocou orgánu verejnej správy, pretože jeho rozhodnutia zakladajú, menia a rušia práva a povinnosti príslušníkov ozbrojených síl autoritatívnym spôsobom, ale tiež jeho rozhodnutia sú v podstatnej miere preskúmateľné na základe správnej žaloby v správnom súdnom konaní. V opačnom prípade by predmetné rozhodnutia nemohli byť preskúmané v správnom konaní, pretože Personálny úrad OS SR by podľa stanoviska žalovaného nespĺňal podmienku orgánu verejnej správy. Nesúhlasia s konštatovaním, že žalobcovi boli vyplatené všetky finančné náležitosti, vzhľadom na to, že v období po 23. 03. 2015 stále platí Personálny rozkaz č. 1 992, ktorý bol nezákonne zrušený, čím bol žalobca stále príslušníkom kontingentu v misii UNFICYP na Cypre. Nevyplatenie finančných náležitostí je v kauzálnej súvislosti s celou sériou nezákonných krokov a neodôvodnených prietahov v konaní zo strany riaditeľa Personálneho úradu OS SR, následne čoho dochádzalo k navodzovaniu nezákonného stavu, porušovania zákona a kumulácií nezákonných rozhodnutí.

4. Na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 03. 07. 2020 žalovaný v replike (č. I. 230 spisu) žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca v žalobe uvádza len nezákonnosť Personálneho rozkazu č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016, ktorý bol tiež predmetom predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 12. 10. 2018. Opätovne zdôrazňuje, že PR č. 8 096 bol personálnym opatrením zamestnávateľa žalobcu súvisiacim so služobným pomerom žalobcu, nie výsledkom výkonu verejnej moci realizovanej orgánom vykonávajúcim verejnú moc. V tejto súvislosti poukázali na ďalšie aktuálne rozhodnutia súdov SR. Uviedol, že vo svojej podstate sa vo všeobecnosti jedná o istý druh formalizovaného postupu zamestnávateľa týkajúceho sa štátnej služby a služobných pomerov profesionálnych vojakov, ktorí vykonávajú na základe dobrovoľne prevzatého záväzku profesionálnu službu ako svoje zamestnanie, t. j. postupu, ktorého obsahom je úprava vzťahov medzi zamestnávateľom, Slovenskou republikou a zamestnancom, ktorý je profesionálnym vojakom.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. Uviedol, že v danom prípade sa jedná o otázku právnú a oni zotrvávajú na stanovisku, že nárok žalobcu je daný. Súd v tomto konaní postupoval podľa Správneho súdneho poriadku, čo je osobitný predpis, nepostupovalo sa podľa CSP, a to podľa ich názoru nasvedčuje, že sa jedná o výkon správneho konania. Veci boli prejednávané správnym súdom, čo ich evokuje k tomu, že konanie, z ktorého tento nárok vznikol, vznikol z rozhodovania vo veciach podľa Správneho súdneho poriadku.

6. Poverená pracovníčka žalovaného odkázala na ich písomné vyjadrenia, ktoré sú založené v spise.

7. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise.

8. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

9. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 1 922 zo dňa 04. 03. 2015 (č. I. 105 spisu) bol žalobca odvolaný od 16. 03. 2015 z funkcie vedúci starší dôstojník z miesta výkonu štátnej služby Zvolen, od 17. 03. 2015 vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre a tým istým dňom ustanovený na funkciu vedúci starší dôstojník, miesto výkonu štátnej služby Cyprus. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 8 687 zo 14. 09. 2015 (č. I. 109 spisu) bol žalobca od 16. 09. 2015 odvolaný z funkcie vedúci starší dôstojník, k tomu istému dňu bolo ukončené jeho vyslanie na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre a dňom 17. 09. 2015 bolo zmenené miesto výkonu jeho štátnej služby z doterajšieho miesta výkonu služby vojenskej operácie na Cypre do miesta výkonu štátnej služby Zvolen a tým istým dňom bol ustanovený do funkcie vedúci starší dôstojník. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 21S/158/2015 zo dňa 16. 03. 2016 (č. I. 117 spisu) Personálny rozkaz č. 8 687 zo dňa 14. 09. 2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že po preskúmaní administratívneho spisu súd dospel k záveru, že dôkazy síce boli zabezpečené, ale neboli vyhodnotené, t. j. že nebolo preukázané porušenie pracovných povinností žalobcom. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 10 406 z 29. 10. 2015 (č. I. 126 spisu) bol žalobca odvolaný od 14. 11. 2015 z funkcie vedúci starší dôstojník a od 15. 11. 2015 bolo zmenené miesto výkonu jeho štátnej služby z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Zvolen do miesta výkonu štátnej služby Rožňava a tým istým dňom bol ustanovený do funkcie analytik. Aj tento personálny rozkaz na základe žaloby žalobcu podliehal súdnemu prieskumu. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 20S/223/2015 z 13. 09. 2016 (č. I. 130 spisu) Personálny rozkaz č. 10 406 z 29. 10. 2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení súd poukázal na to, že výrok napadnutého personálneho rozkazu po zrušení Personálneho rozkazu č. 8 687 zo dňa 14. 09. 2015 neobstojí, pretože nie je možné po zrušení predchádzajúceho Personálneho rozkazu č. 8 687 vydať personálny rozkaz s takým výrokom ako bol vydaný pod č. 10 406. Personálny rozkaz č. 8 687 zo dňa 14. 09. 2015 bol právoplatne súdom zrušený ako nezákonný. Bezprostredný súvis s personálnym rozkazom, ktorý bol predmetom prieskumu v tomto konaní tkvie v tom, že týmto personálnym rozkazom mohol riaditeľ personálneho úradu rozhodnúť o zmene miesta výkonu štátnej služby, odvolaní z doterajšej funkcie a ustanovení do novej funkcie len vtedy, ak bol žalobca na predchádzajúce miesto výkonu štátnej služby a na funkciu vedúceho staršieho dôstojníka ustanovený zákonným individuálnym správnym aktom. Teda skutkový predpoklad na vydanie napadnutého rozhodnutia zrušením Personálneho rozkazu č. 8 687 ako nezákonného zanikol. Rozhodnutím riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. PÚ-157-111/2016 zo dňa 31. 08. 2016 (č. I. 136 spisu) bolo konanie začaté na podnet správneho orgánu so žalobcom vo veci odvolania z funkcie vedúci starší dôstojník/4. skupina pozorovateľov/ Sektorové veliteľstvo/Jednotka MS OSN - UNFICYP/Generálny štáb/Ozbrojené sily SR podľa § 58 ods. 1 písm. a) zákona č. 346/2005 Z. z. účinného do 31. 12. 2015, ukončenie vyslania podľa § 66 ods. 9 zákona č. 346/2005 Z. z. s použitím § 66 ods. 7 písm. e) zákona č. 346/2005 Z. z., zmeny miesta výkonu štátnej služby a ustanovenie do funkcie vedúci starší dôstojník zastavené. Toto rozhodnutie bolo vydané po doručení rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/158/2015-42 zo dňa 16. 03. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05. 05. 2016, a to z dôvodu, že odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu pretože doba, na ktorú bol pôvodne účastník konania vyslaný na plnenie úloh vo vojenskej operácii, uplynula a účastník konania (žalobca) bol ustanovený do inej funkcie. V rámci správneho súdnictva na základe žaloby žalobcu Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 31S/61/2016 zo dňa 10. 05. 2017 (č. I. 139 spisu) predmetné rozhodnutie Personálneho úradu Ozbrojených síl SR Liptovský Mikuláš zo dňa 31. 08. 2016 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súd pritom vychádzal aj z Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016 (č. I. 146 spisu), ktorým na základe § 80 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov bol so žalobcom podľa § 80 ods. 1 písm. b) zákona dňom 23. 03. 2016 ukončené vyslanie na plnenie úloh mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre ako vedúceho staršieho dôstojníka, z Personálneho rozkazu riaditeľa Ozbrojených síl SR č. 6 449 zo dňa 17. 10. 2016 (č. I. 149 spisu), ktorým podľa § 64 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 bol žalobca ustanovený

dňom 01. 11. 2016 do funkcie vedúci starší dôstojník s miestom výkonu štátnej služby Rožňava. Podľa názoru súdu v danej veci nemal vôbec predmetné rozhodnutie opodstatnenie a vôbec nemalo byť vydané, nakoľko v rámci predmetného konania je vylúčený postup podľa správneho poriadku. Ďalej súd konštatoval, že ani dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí v jeho odôvodnení, že žalobca bol vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR najdlhšie do termínu pravidelnej rotácie personálu vo vojenskej operácii, resp. že doba vyslania na jeden rok je neurčitý, nie je z neho zrejmé, na aké obdobie bol žalobca vlastne vyslaný na plnenie úloh mimo územia SR, keď až z Personálneho rozkazu č. 8 096 zo dňa 17. 10. 2016 sa súd dozvedá, že skončenie vyslania žalobcu bolo z dôvodu pravidelnej rotácie jednotky ku dňu 23. 03. 2016. Ďalej súd uviedol, že po zrušení predmetného rozhodnutia vzhľadom na uvedené vydané dva personálne rozkazy je konanie v danom prípade ukončené a nie je potrebné vo veci už ďalej pokračovať. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR č. 37 z 11. 01. 2011 (č. I. 152 spisu) bol žalobca podľa § 83 ods. 1 písm. m) zákona č. 281/2015 Z. z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v stálej štátnej službe, pretože nastala niektorá z rozhodujúcich skutočností podľa § 223 ods. 1 zákona s tým, že jeho služobný pomer končí 30. 04. 2017. Na základe žaloby žalobcu správny súd - Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 30S/77/2017 zo dňa 19. 06. 2018 (č. I. 157 spisu) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR 10Sžk/56/2018 zo dňa 22. 10. 2019 (č. I. 165 spisu) žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd konštatoval, že zákon č. 281/2015 Z. z. neviaže dobu trvania (a skončenie) pomeru profesionálneho vojaka na miesto jeho výkonu (Rožňava), ale len na hodnosť a nie na jeho služobné zaradenie (vedúci starší dôstojník). Dôvod, pre ktorý bol žalobca zo služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustený, je obligatórny dôvod a preto inak ako prepustením a následným skončením služobného pomeru konanie skončiť nemohlo. Žalobca bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, pretože podaním zo dňa 25. 01. 2016 vyjadril svoj nesúhlas s trvaním doby štátnej služby podľa § 223 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. Zrušením Personálneho rozkazu č. 10 406 zo dňa 29. 10. 2015 rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20C/223/2015-39 zo dňa 13. 09. 2016 bol žalobca formálne bez funkcie, poberal však služobný plat a patrili mu všetky náležitosti tak, ako keby bol ustanovený do akejkoľvek inej funkcie ozbrojených síl SR v hodnosti kapitán. Personálne opatrenia týkajúce sa ukončenia vyslania žalobcu vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre boli vydaním Personálnych rozkazov č. 6 449 a č. 8 096 právoplatne skončené, čo konštatoval Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 31S/61/2016 a skončenie štátnej služby žalobcu nie je ich následkom, ani ich pokračovaním. Výzvou zo dňa 12. 10. 2018 (č. I. 8 spisu) žalobca vyzval Ministerstvo obrany SR Bratislava na náhradu škody spôsobenej nesprávnym správnym rozhodnutím vo výške 12.852 eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

10. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

11. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

14. Podľa 1 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky, predmetom tohto zákona je úprava právnych vzťahov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov.

15. Podľa 1 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z., na právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sa Zákonník práce vzťahuje len vtedy, ak to ustanovuje tento zákon.

16. Podľa 1 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z., právne vzťahy profesionálneho vojaka pri vykonávaní štátnej služby sú vzťahy profesionálneho vojaka k Slovenskej republike.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z., ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na účely tohto zákona je hlavným služobným úradom pre štátnu službu profesionálnych vojakov (ďalej len "hlavný úrad"). Vedúcim hlavného úradu je minister obrany Slovenskej republiky (ďalej len "minister").

18. Zákon č. 346/2005 Z. z. bol zrušený zákonom č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov s účinnosťou od 01. 01. 2016.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z., tento zákon upravuje štátnu službu profesionálnych vojakov (ďalej len "štátna služba") a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenou a skončením služobného pomeru profesionálnych vojakov.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri výkone štátnej služby sa vzťahuje Zákonník práce, ak to ustanovuje tento zákon.

21. Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 12.852 eur s príslušenstvom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci za nezákonné rozhodnutia (personálne rozkazy) vydané voči jeho osobe ako príslušníkovi ozbrojených síl (profesionálnemu vojakovi) v súvislosti s jeho ukončením misie mimo územia SR vo vojenskej operácii OSN UNFICYP na Cypre.

22. Inštitút zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravuje zákon č. 514/2003 Z. z. Jedná sa o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť, t. j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie a bez možnosti liberácie. Aby si súd mohol vyvodiť záver o tom, že v danom prípade existuje zodpovednosť za škodu, musia byť súčasne splnené tieto podmienky:

1. Existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch.

2. Nezákonné rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci.

3. Príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci.

Súčasne musí byť splnená podmienka, že sa jedná o škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci.

23. Medzi stranami sporu bolo sporné, či pri vydávaní personálnych rozkazov riaditeľom Personálneho úradu Ozbrojených síl SR išlo o výkon verejnej moci, pretože žalovaný v rámci skutkových tvrdení na svoju obranu proti žalobe uviedol, že v prejednávanej veci je vylúčené použitie ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Za základné východisko pre posúdenie právneho nároku žalobcu preto súd považoval zodpovedanie otázky, či boli splnené zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, za ktoré zodpovedá štát v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., a teda či nezákonnosť rozhodnutia, z ktorého žalobca odvodzuje uplatnený nárok na náhradu škody, bolo rozhodovaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci.

24. Rozhodovacia prax súdov chápe verejnú moc ako moc, ktorá autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach subjektov, či už priamo alebo sprostredkované. Subjekt, o ktorého právach a povinnostiach rozhoduje orgán verejnej moci, nie je v rovnoprávnom postavení s týmto orgánom a obsah rozhodnutia tohto orgánu nezávisí od vôle subjektu voči ktorému rozhodnutie smeruje. Verejnú moc vykonáva štát predovšetkým prostredníctvom orgánov moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej a za určitých podmienok ju môže vykonávať aj prostredníctvom ďalších subjektov. Kritériom pre určenie, či iný subjekt koná ako orgán verejnej moci je skutočnosť, či konkrétny subjekt rozhoduje o právach a povinnostiach iných osôb a tieto rozhodnutia sú štátnou mocou vynútiteľné, čím môže štát do týchto práv a povinností zasahovať. Orgánom v právnom slova zmysle je právnická osoba, vykonávajúca svoju činnosť ako povinnosť alebo kompetenciu a je zriadená k trvalému alebo opakujúcemu sa výkonu činnosti (I. ÚS/191/92). Verejná moc je považovaná za širší pojem ako moc štátna; zahŕňa štátnu moc vykonávanú štátnymi orgánmi (prostredníctvom orgánov zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci) a tiež orgánmi od štátu odlišnými (orgánmi územnej samosprávy, verejnoprávnymi inštitúciami,

orgánmi záujmovej samosprávy, fyzickými alebo právnickými osobami), ktorým zákon zveril výkon verejnej moci (§ 2 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). Vykonávanie štátnej moci zabezpečuje štát prostredníctvom svojho osobitného aparátu štátnych orgánov; štátny orgán je zložkou štátneho aparátu, ktorá plní konkrétne funkcie štátu, koná v mene štátu a od ostatných častí organizácií štátu sa odlišuje pôsobnosťou, právomocou a štátnomocenským charakterom svojej činnosti (pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/172/2018 zo dňa 28. 01. 2020). Podmienkou aplikácie zákona č. 514/2003 Z. z. teda je, že štát prostredníctvom svojich orgánov vystupuje ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 01. 07. 2008 sp. zn. 28Cdo/966/2008).

25. Štát uplatňuje autoritatívne prejavy vôle v organizovanej spoločnosti smerujúce k stanoveniu pravidiel určitého správania a vynucovania jeho zachovávaní, výkonom zvrchovanej štátnej moci prostredníctvom orgánov štátnej správy v tej oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti toho - ktorého orgánu štátnej správy; výkonnú moc realizovanú formou štátnej správy štát vykonáva prostredníctvom personálneho substrátu (štátnymi zamestnancami), ktorým disponuje a ktorí plnia úlohy štátneho orgánu pri výkone štátnej správy; výkonnú moc štátu ako prejav zvrchovanej štátnej moci, orgán štátnej správy vykonáva týmito zamestnancami, nie voči nim. Právne vzťahy štátu a jeho zamestnancov upravujú osobitné právne predpisy odlišné od tých, ktoré upravujú pôsobnosť a kompetencie orgánov štátnej správy pri výkone štátnej správy (rozsudok Krajského súdu v Bratislave 16Co/172/2018 zo dňa 28. 01. 2020). O výkon verejnej moci a o úradný postup orgánov verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nejde tiež vtedy, keď určitý orgán (i keď vykazujúci inak znaky orgánu verejnej moci) ako zamestnávateľ posudzuje opodstatnenosť niektorého nároku uplatneného voči nemu jeho zamestnancom v ich vzájomnom právnom vzťahu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/78/2018 zo dňa 28. 03. 2019).

26. Je zrejmé, že povaha služobného pomeru profesionálneho vojaka má verejnoprávny charakter, ktorý nie je daný vrchnostenským postavením štátu ako vykonávateľa štátnej (výkonnej) moci voči svojim zamestnancom, ale vyplýva z osobitej povahy zamestnávateľa, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Súd dospel k záveru, že treba prisvedčiť právnomu názoru žalovaného v tom smere, že o výkon verejnej moci nepôjde v prípadoch, keď štát vystupuje ako zamestnávateľ, vtedy teda prichádza do úvahy len všeobecná zodpovednosť spôsobená porušením právnej povinnosti. V tomto smere teda právny vzťah medzi stranami sporu má charakter štátnozamestnaneckého pomeru. Inak povedané v prípade nároku žalobcu na náhradu škody v dobe jeho výkonu štátnej služby ako profesionálneho vojaka voči žalovanému ako služobnému úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov nejde o zodpovednostný vzťah verejnoprávnej povahy pri výkone verejnej moci, na ktoré by bolo možné použiť ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z.

27. V súdenom prípade riaditeľ Personálneho úradu Ozbrojených síl SR Personálnym rozkazom č. 8 687 a po jeho zrušení v rámci správneho súdnictva Personálnym rozkazom č. 8 096 ukončil vyslanie žalobcu na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky. V danom prípade podľa názoru súdu nejde o výkon verejnej moci, ale o rozhodnutie služobného úradu. Riaditeľ nevystupoval v pozícii vykonávateľa zvrchovanej štátnej moci v oblasti štátnej správy, ale konal v pozícii služobného úradu a žalobca vystupoval ako profesionálny vojak, ktorý štátnu službu vykonával v služobnom pomere. Súd dospel k záveru, že rozhodovanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka nie je výkonom verejnej moci orgánom verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., čo v plnej miere vylučuje možnosť jeho aplikácie (§ 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., pozri rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. 06. 2018, sp. zn. 9CoPr/10/2018). Podľa názoru súdu pri rozhodovaní o právach a povinnostiach profesionálneho vojaka služobný úrad neplní úlohy ozbrojených síl vyplývajúce zo zákona č. 321/2002 Z. z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky. Veci týkajúce sa služobného pomeru profesionálneho vojaka, pri ktorých nadriadený rozhoduje o jeho právach a povinnostiach personálnym rozkazom, sú veci služobnej, nie vrchnostenskej (štátnomocenskej) nadriadenosti a podriadenosti.

28. Pretože v spore nebol preukázaný základný predpoklad na vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože rozhodovanie vo veciach služobných pomerov príslušníkov ozbrojených síl nie je výkonom orgánov verejnej moci, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Prijatím opačného názoru by došlo k diskriminácii tých zamestnancov, ktorých zamestnávateľom nie je orgán verejnej moci.

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal plnú náhradu trov konania. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.